

gentager jeg — har jeg næppe Haab om, at man vil komme frem. Det ærede Medlem for Hjørring Amts 3dje Valakreds (Sungersen), gjorde sig skyldig i adskillige Overdrivelser. Jeg skal blot nævne, at det sikkert er en Misforstaaelse, naar det ærede Medlem, formodentlig for at røre andre Medlemmers Hjærtelag, omtalte, at, naar en Mand havde den Sorg at miste sin Kone, eller en Kone sin Mand, den vedkommende da straks skulde give Skat til Staten. Jeg skal dog gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at Manden kan give sin Kone Ret til at sidde i ustkiftet Bo, og Manden kan selv faa Tilladelse til at sidde i ustkiftet Bo, og er da saalænge fri for at betale Afgiften til det offentlige. Men naar Sorgen er sluttet saa vidt, at der er Tale om at indgaa et nyt Egteskab, indtræder Forpligtigheden; men saa er der ogsaa Udflugt til, at der kan opnaas andre Fordele, saa at man gerne paatager sig de dermed forbundne Statter. Jeg nævner dette, kun for at vise, hvorledes det ærede Medlem har misforstaaet dette og forskellige andre Forhold, og det skal kun glæde mig, om man ved en nærmere Forhandling af Sagen og særlig ved anden Behandling kan overbevise min ærede Sidemand om det rigtige i at gaa den Vej, som her er foreslaaet.

Sungersen: Jeg vil kun ober for den sidste Udtalelse sige, at den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Berntsen) ikke er fuldt med i de praktiske Forhold med Hensyn til, hvorledes Forholdet er, naar der sker Dødsfald mellem Mand og Kone (Munterhed). Det ærede Medlem maa dog indrømme, at det er en Bevillingssag, naar Konen overhovedet faar Lov til at sidde i ustkiftet Bo, det er noget, hun som Kone ikke bestemt kan forlange, og det er kun en Naadesag, som gives hende; den kan gives hende i Egteskabet, og den kan selvfølgelig ogsaa gives efter Dødsfaldet af Retten, naar samtlige Arvinger indvilge deri.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Berntsen): Ja, jeg er maaste ikke saa juridisk kyndig som min ærede Sidemand (Sungersen), men jeg ved ikke rettere, end at den nuværende Lovgivning hjemler enhver Mand Ret til at give sin efterladte Hustru Ret til at sidde i ustkiftet Bo (Ret: Ja, det er fuldstændig rigtig).

J. C. Christensen: Jeg skal ikke længe lægge Beslag paa det høje Tings Tid. Jeg vil for det første sige til det ærede Medlem for Præsto (M. Hage), at han befinder sig i en Misforstaaelse, naar han tror,

at det Lovforslag, jeg har foreslaet, vil give nogen som helst af Tiendeerne nogen Gavn; det vil kun give Tiendeerne — og ogsaa Godsejerne — den Ret, der kan tilkomme dem, og slet ikke mere. For den Sags Skyld har jeg dog ikke begæret Ordet, men jeg har bedt om Ordet for at give Svar til den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Berntsen). Den ærede Ordfører glædede sig under de 2 Tredjedele af sit Foredrag, tror jeg, ganske overordentligt; han glædede sig ved sine Ministre og deres Udtalelser, og han glædede sig navnlig ved en Udtalelse, som fremkom fra den ærede Finansminister om, at han nu vilde give Slip paa Skatten og frasælde Skatten, og den Glæde vilde det ærede Medlem særlig have noteret. Jeg synes, at den Glæde er kun lidt forstilet, fordi den ærede Finansminister i Grunden vist intet risikerer ved at frasælde den Skat; for den Skat, der vilde komme ind ved frivillige Overenskomster, vil sikkert blive overordentlig ringe; der vil ganske sikkert ikke komme ret mange Overenskomster, hvis vi vedtage Forslaget i den Skikkelse, i hvilken det her er foreslaet, og derfor vil det heller ikke være ret mange Statter, der derved vilde bortfalde. Den ærede Ordfører sagde, at man havde prøvet Tvangsafløsning gentagne Gange, og han havde selv været med til at prøve den; men det var ikke lykkes at naa dertil. Jeg vilde have sat stor Pris paa, om det ærede Medlem havde oplyst mig om, hvornaar og hvor tit det var mislykkedes; det kan jo være, at det ærede Medlem har noget større Kendskab til den Slags Ting, end jeg har; men jeg vilde have været det ærede Medlem meget taknemmelig, om han havde oplyst mig om, hvor tit det er prøvet. Sagen er den: en virkelig Tiendeafløsning, hvor tit har den været prøvet? Jeg ved vel, der har været Forslag fremme, men de have ikke været førte igennem til sidste Instans, man har ladet dem ligge her og er altsaa i Virkeligheden fra dette Tings Side ikke naaet saa vidt frem, som man burde være kommen, naar man vil sige, at man har prøvet alle Midler. Jeg ved ogsaa nok, at der har været mange andre Forslag fremme om at forandre Tiendehelsten til at gaa over til Kapiteltaxt og deslige; men det er ikke det samme som at gaa til en Tvangsafløsning, ikke paa nogen Maade. Saa sagde den ærede Ordfører, at jeg havde sagt, at naar en saadan Lov kom, saa vilde Yderne straks prøve paa en Overenskomst, og det anførte han, som om jeg skulde have sagt, at det var særlig gunstigt for Yderne. Nej tværtimod, jeg antager nok, at naar et saadant Lovforslag bliver gennemført, saa ville